

gus, et dir. A. Veidermaa'le on tehtud ülesandeks 3-kl. keskkooli õppekavade koostamine. Märgitav on, et Isamaaliidu 1. kongress 8. dets. võttis vastu otsuse: „Kongress kinnitab, et hiljuti läbiviidud koolireform on tekitanud lastevanemate seas arusaamatusi ja ilmutanud tunduvald puudusi. Kongress loodab, et koolielu juhid seda vääriliselt arvestavad ning omalt poolt samme astuvad puuduste kõrvaldamiseks.“

Ühenduses keskkoolireformiga jätkus 1935. a. kutsekoolide võrgu väljaarendamine. Tähtsamaks sammuks sel alal oli kodumajanduskoolide (umb. 10 asutist) üleviimine põllutöoministeeriumi valdkonnast HSM alla, alates 1. apr. 1935. Teised põllumajanduslikud kutsekoolid jäid endiselt põllutöoministeeriumi juhtida. Asutati juurde ka mõned uued kutsekoolid (Räpinasse, Petseri, Tallinna). Ajakirjanduse andmeil valitses kevadel ka kutsekoolides suur ruumipuudus.

Uutest algatustest omandas konkreetsema kuju järelkooli küsimus. Järelkool oleks viimaste kavade kohaselt sunduslik kuni 17. eluaastani neile noortele, kes algkoolist lahkudes mujal edasi ei õpi. Järelkool tegutseks 4—10 tundi nädalas. Järelkoolid asutatakse 6-kl. algkoolide juurde ja õpetust annaksid peamiselt nende algkoolide õpetajad. Missugusel kujul valitsus järelkooli küsimuse lõplikult otsustab, on alles selgumata.

Jaauaris peetud usuteadlaste konverents arutas pikemalt usulise kasvatuse küsimust koolides ja võttis vastu otsuse, et usuõpetus peaks olema sunduslikuks õppeaineks, mida õpetatakse alg- ja keskkoolis vähemalt 2 t. nädalas. Selle põhjal esitati HSM-le ka vastav märgukiri, mille viimane aga jättis tähele panemata, põhjendusega, et usuõpetuse sunduslikuks tegemine käiks kehtiva põhiseaduse vastu.